



Πρός
Τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας
Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Ὅσιώτατες Ἀδελφές
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Καλό καί εὐλογημένο τό Νέο ἔτος

Καθώς εἰσερχόμαστε στό νέο σωτήριο ἔτος 2024 πού μᾶς ἀξίωσε ἡ ἀγαθότητα καί ἡ φιλάνθρωπία τοῦ Θεοῦ καί Πατέρα μας, ἀτενίζουμε τό μέλλον τῆς ζωῆς μας μέ χρηστές ἐλπίδες καί καταθέτουμε τίς σκέψεις μας γιά τό χρονικό ὁρόσημο αὐτό.

1. Ἡ διαγραφή τοῦ παρελθόντος

Πόσο ἀλήθεια εἶναι εὐκόλο νά ἀποστασιοποιηθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τό παρελθόν του; Μά, μήπως, θά ἔπρεπε; Τίποτα δέν εἶναι ἀπόλυτο στά ἀνθρώπινα. Ὑπάρχουν περιπτώσεις πού ἡ διαγραφή τῆς ἱστορίας μας θά σήμαινε ἀνανέωση καί περιπτώσεις πού εἶναι καταστροφή. Οἱ ἅγιοι πατέρες μιλοῦν γιά τό θανάσιμο ἀμάρτημα τῆς λήθης, πού, βασικά εἶναι μία διαγραφή τοῦ Θεοῦ ὅχι στήν



μνήμη, αλλά στην καρδιά μας. Χωριζόμαστε δηλαδή από την σχέση μας με τόν Θεό και βιώνουμε τόν πνευματικό θάνατο γιά αυτό και θεωρείται «θανάσιμο άμάρτημα».

2. Ἡ μετάνοια ὁδηγεῖ στήν ἀνακαίνιση τῆς ζωῆς μας

Ἡ ἀπόφαση μας ἀπό τήν ἄλλη νά διαγράψουμε τό ἄσχημο ἀμαρτωλό παρελθόν πού μᾶς ταλαιπωρεῖ καί ταλαιπωρεῖ τούς ἄλλους ὁδηγεῖ πρὸς νέα ζωή. Εἶναι αὐτό πού στήν Ἐκκλησία ὀνομάζουμε μετάνοια. Μία τέτοια ἀπόφαση προέρχεται ἀπό διαφορετικό λόγο γιά τόν καθένα. Ἐχει ὅμως τά ἴδια ἀποτελέσματα πού εἶναι ἀνανέωση τῆς ὑπαρξης, εἰρήνη καί χαρά τῆς καρδιάς. Τό πῶς θά σταθοῦμε ἀπέναντι στό πρὶν τῆς ζωῆς μας καί πόσο αὐτό θά καθορίσει τό αὔριο της ἐξαρτᾶται ἀπό τήν διαπαιδαγώγηση πού δεχθήκαμε, τήν ἀπόφαση πού θά πάρουμε νά τολμήσουμε τήν ἀλλαγὴ, τήν βοήθεια πού θά ζητήσουμε, τήν σχέση μας μέ ἀνθρώπους πού ἐμπιστευόμαστε.

3. Συγγνώμη καὶ ἀγάπη

Βέβαια, ὅταν ἀναφερόμαστε σέ ἀλλαγὴ ζωῆς αὐτὴ πρέπει γιά νά εἶναι ὄντως ἀνανεωτικὴ νά ἔχει τά στοιχεῖα τῆς συγγνώμης, τῆς συγχώρεσης καί τῆς ἀγάπης. Αὐτά τά στοιχεῖα δέ νοοῦνται ἐκτός τῆς πίστεως πού μᾶς συνδέει μέ τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Αὐτός μίλησε κι ἐφάρμοσε τήν ἀγάπη πρὸς τόν «ἐχθρό» ὁ ὁποῖος γιά μᾶς μπορεῖ νά εἶναι αὐτός πού δυσκόλεψε τήν ζωή μας, ὁ ὁποῖος μᾶς δημιούργησε τραύματα μέ τήν θέληση του ἢ ἄθελά του, αὐτός ὁ ὁποῖος μᾶς ἀδίκησε, αὐτός ὁ ὁποῖος μᾶς πόνεσε ἐκούσια ἢ ἀκούσια. Ἡ «διαγραφὴ» τῆς ἱστορίας μας δέν ἔχει τήν ἔννοια τῆς ἀπώθησης πού θά ἐκφραστεῖ κάποια στιγμή ἀνώμαλα καί αὐτοκαταστροφικά - ἀλλὰ τῆς διαχείρισής

της μέ βάση τήν ἀποδοχή τῆς πανανθρώπινης πτώσης, πού χαρακτηρίζεται ἀπό τήν ἀσθένεια τῆς φύσης μέ ὅλες τίς παραμέτρους στήν ἀνθρώπινη συμπεριφορά. Αὐτή ἡ συνειδητοποίηση μέ τήν βοήθεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, θά ὀδηγήσει στήν κατανόηση καί τήν συγχώρεση.

Τό θέμα τῆς συγγνώμης φαίνεται ὅτι εἶναι παρεξηγημένο καί πολύπλοκο ἂν ἐξεταστεῖ μέ κριτήρια ψυχολογικά καί ἀνθρωποκεντρικά. Μέ βάση τό Εὐαγγέλιο γίνεται πió ξεκάθαρο, ἀλλά ὄχι καί εὐκόλο : «Ἄν συγχωρήσετε τοὺς ἀνθρώπους γιά τὰ παραπτώματα τους θά σᾶς συγχωρέσει καί ἐσᾶς ὁ οὐράνιος Πατέρας σας» (Ματθαίου ιβ',14). Ἔτσι, ἡ θεά τῶν παραπτωμάτων τοῦ ἄλλου περνᾷ μέσα ἀπό τόν ἑαυτό μας. Μιά θεά πού, γιά νά τήν ἀντέξουμε χρειάζεται μόνο πόνο, ταπείνωση, τόλμη, ἀλλά καί ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη τοῦ οὐράνιου Πατέρα πού μᾶς κατανοεῖ, μᾶς δικαιολογεῖ, μᾶς συγχωρεῖ.

Τό παρελθόν μας μπορεῖ νά γίνει κόλαση πού μᾶς στερεῖ τήν χαρά τῆς ζωῆς «τῆς νῦν καί τῆς μελλούσης», μπορεῖ, ὅμως, νά γίνει εὐκαιρία γιά νέα ζωή, τήν ζωή τοῦ Χριστοῦ μέσα ἀπό τήν μετάνοιά μας καί τήν συγχώρεση πού παρέχουμε «ἐκ καρδίας» σ' ὅσους μᾶς ἐβλαψαν κατανοώντας πιά ὅτι τό πραγματικό κακό στόν ἑαυτό μας μπορεῖ νά τό κάνει μόνο ὁ ἑαυτός μας.

Εὐχομαι πατρικά ὁ Κύριος καί Θεός νά χαρίσει σ' ὅλους κατὰ τό νέο ἔτος εἰρήνη, υἱεῖα, ἀσφάλεια καί εὐημερία.

Καλή καί εὐλογημένη χρονιά.

Μέ ἐόρτιες πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ

Δανιήλ

